

процесі створення алгоритму для моделювання за першим обраним базисом обраної моделі ринкової поведінки суб'єкта формується його подальша діяльність та напрями розвитку за окремими компонентами з огляду на створення синергії в його виробничо-комерційній діяльності. Таким чином, пошук інтегрованих управлінських стратегій, як ефективного різновиду системи управління проєктами, визначатиме можливості розвитку виробничо-комерційних альянсів та розвиток економічних систем територіальних громад, загалом.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ГРАНТОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Марусяк В.В., здобувачка вищої освіти,
Григорів О.О., канд. екон. наук, доцент

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Серед важливих аспектів розвитку територіальних громад виступає розвиток закладів освіти, адже саме вони виступають науковими та рушійними центрами розвитку регіону. За сучасних умов виникає питання формування та залучення додаткового фінансування для діяльності закладів вищої освіти. Грантова діяльність виступає одним із рушіїв розвитку суспільства та науки. Грантові надходження це матеріальне забезпечення у фінансовій чи натуральній формі передбачене для розв'язання проблем соціального та наукового значення. Саме тому пропонуємо звернути увагу на потреби вдосконалення грантового середовища в країні на прикладі ЗВО.

Грантові надходження це матеріальне забезпечення у фінансовій чи натуральній формі передбачене для розв'язання проблем соціального та наукового значення.

Виходячи із необхідності розвитку процесу управління та освоєння грантових надходжень, під час реалізації проєктів від грантової діяльності виникають певні проблеми, які пропонуємо розглянути:

- обмеженість теоретичних доробок;
- розпорошеність нормативно-законодавчої бази;
- відсутність єдиної бази даних грантодавців;
- низька поінформованість наукових працівників про правильність реалізації проєктів;
- прозорість оцінювання.

На основі проаналізованих проблем пропонуємо один із шляхів покращення ситуації. На даний момент у ЗВО питаннями реалізації та опрацювання грантових надходжень, а також консультуванням щодо особливостей ведення грантової діяльності займається науковий відділ, планово-економічний та бухгалтерія. Часто зазначена ситуація може сприяти зниженню ефективності діяльності структурних підрозділів. Також виникає

необхідність у більшій кількості консультацій у періоди активізації подання грантових заяв та кінцевої звітності.

Як вирішення наявної проблематики пропонуємо створити науково-консультаційні групи на базі факультетів та інститутів для формування доступних адміністративних послуг для наукових співробітників.

Таким чином збережеться ефективність виконання покладених обов'язків на планово-економічний відділ та бухгалтерію, сформується джерело доступної інформації в межах факультетів та інститутів. Запропоноване рішення виступає сприятливим явищем для тих ЗВО, де факультети розкидані на великій території.

Також очікується розширення кількості науково-дослідних проєктів через доступність до джерел інформації не тільки професорсько-викладацького складу, а й студентів, у яких з'явиться можливість формувати власні наукові дослідження.

Групи за структурою підпорядкування у першу чергу підпорядковуються безпосередньо керівнику факультету, інституту чи кафедри. Останньою керівною ланкою виступає проректор з наукової роботи.

До основних обов'язків науково-консультаційних груп належить збір інформації щодо особливостей ведення наукової факультету чи інституту. Важливим, є саме спрямованість за науковим напрямом, адже виникають особливості ведення та формування бюджетного плану та документальних частин роботи в залежності від діяльності факультету. Надання консультаційних послуг науково-педагогічному складу, студентам, а також у разі необхідності керівникам діючих наукових проєктів. Консультування проводиться щодо особливостей формування документів та знання необхідних аспектів діяльності грантових проєктів. Члени групи формують та подають інформаційний матеріал науково-педагогічному колективу.

Передбачаємо, що консультаційні групи функціонують як додаткова структурна одиниця в процесі формування та реалізації грантових заяв. Важливим аспектом діяльності консультаційних груп виступає допомога науковим працівникам з подачею необхідних форм та заяв для участі у конкурсному відборі.

Створення зазначених науково-консультаційних груп сприятиме меншому навантаженню для наукових працівників, також в рамках реалізації внутрішньодержавних проєктів дані центри можуть виступати в ролі фінансових менеджерів грантових проєктів. Дана можливість не передбачає безпосередню роботу із міжнародними грантами та проєктами, у зв'язку з особливостями фінансування, звітування та виконання інших вимог грантодавця.

Фінансування на функціонування науково-консультаційних груп передбачаємо покласти за рахунок накладних витрат у проєктах, які отримали фінансування на науково дослідну роботу.

У результаті ефективного функціонування груп на рівні факультетів передбачено наступні позитивні зміни для ЗВО:

- залучення більшої кількості професорсько-викладацького складу до наукової діяльності;
 - залучення студентів для формування наукових проєктів;
 - спрощення роботи наукового керівника проєкту;
- активізація наукових досліджень.

Список використаних джерел:

1. Марусяк В. В., Крпельницька С. О. Грантові ресурси у забезпеченні розвитку ЗВО. Львів. Актуальні проблеми розвитку фінансово-економічної системи: пріоритети та перспективи. 2021. С. 107-110.

2. Ольга Григорів. Особливості управління коштами грантів Еразмус + відповідно до українського законодавства. Київ. 06.11.2019 року. URL: https://erasmusplus.org.ua/images/phocadownload/Ongoing_projects/Financial_Presentation_06112019_Hryhoriv.pdf (дата звернення: 11.03.2022).

3. Криховецька З.М., Крпельницька С.О., Кондур О.С. Проєктна діяльність як фактор підвищення конкурентоспроможності вітчизняних закладів вищої освіти (ЗВО). Приазовський економічний вісник. 2019. Випуск 6(17). DOI: http://pev.kpi.zp.ua/journals/2019/6_17_ukr/30.pdf (дата звернення: 21.03.2022).

ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОГО МЕТОДУ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ОСВІТНИМИ ЗМІНАМИ

Семенець-Орлова І.А., д-р наук з держ. упр., професор
Міжрегіональна Академія управління персоналом

Проєктування є першим етапом переходу ідеальної моделі в реальну та становить особливий різновид управлінського експерименту. Проєктування є керованою діяльністю з прогностичного планування майбутнього стану об'єкта управління. В залежності від масштабів ідеї управлінський експеримент може бути глобальним, в процесі якого докорінним чином змінюються сутнісні сторони взаємодії елементів в системі або організовується нове поєднання елементів в систему, і тоді вся діяльність з «вирощування системи» є експериментальною. Управлінський експеримент також може стосуватися одного-двох локальних експериментів, коли інноваційна ідея носить окремішній характер.

У процесі організації управління з позицій системного підходу використовуються різні типи моделей об'єкта управління. Це, передусім, загальний опис системи або її так звана інвентаризаційна модель, коли коротко характеризуються всі суттєві для дослідників елементи підсистеми, взаємодії всередині системи. Така модель дозволяє інвентаризувати все, що стане предметом проєктної діяльності, тобто предметом змін в системі. Різновидом інвентаризаційної моделі є концептуальна модель, здатна зафіксувати всі зміни, які передбачається внести в систему. Поряд з узагальненими описовими моделями у системному моделюванні, використовуються моделі конкретних предметів перетворення, наприклад, модель освітнього процесу чи педагогічної